

կերտաց զանիւքը նետգինեսէ կյառաջադիմ։ Առ ,
և ունի այժմ իւր մեջ քանի մը զառառացի աշակերտ ,
որը իրենց գիւղին վարժապետ լինելու սահմանեալ էն՝
մասնաւոր կարգադրութեամբ և . նոգատարութեամբ
պատուելի անդամոց Ընթերցասիրացն ընկերութեան :
Այժմու աշակերտաց թիւն է 400. որոց մեջէն 52ը մա-
սնաւոր ուսմանց կապարապին ընտիր վարպետներով ,
որոց գլխաւորն է ևս առաջին Տեղ Ազարիկ Մինրդատ :

Վերջի քննութեան մեջ մասնաւոր յառաջադիմու-
թեամբ վկայեցան նետեւեալ աշակերտքն .

Առաջին դասեն մեջեն

Խ. Թագոր Էսքիմեան,
Թագոր Փառքիկեան,
Ս. Ստեփան Խաչերեան (Օվանուխցի :)

ՏԱՐԱԾՈՒՅԹ ԲԺԻՇԿԻ.

Փարիզ ուսանող նամազգի Էրիտասարդաց մեկը իր
ընթացքն աւարտեց յաջողութեամբ , որոյ լուրջ ան-
շուշտ եմք որ ախտրմեի պիտի լինի մեր ընթերցողաց:
Ամսոյս 24ին Տ. Զայեան Փարիզու բժշկական ժողո-
վին ընդունուեցան իբրև Բժիշկ : Իւր առաջարկած
բժշկական ձառք՝ որ բննիչ դատաւորաց միաբերան
գովեստիցն արժանի եղեւ , այս յաջող ելից պացոյց
մըն է : Այս ձառքին մէջ Տ. Զայեան բովանդակութիւնն
մը կըներ այն երկար ու յօգնախուռն նետազօ-
տութեանց՝ որ յօդացաւութեան վրայ եղած էն
մինչեւ ցայֆմ . ինքը ցուցընելով թէ նրջափ պակա-
սաւոր ու վտանգաւոր էր մինչեւ նիմա այս նիւան-
դութեան դէմ բոնուած կերպը , դարմաներու նոր
Եղանակ մը կառաջարկի :

Ասիկա բարեխաջող սկիզբ մըն է այն փառառը
ու ընդարձակ ասպարիզին որ արդ մեր Երիտասարդ
Բժշկին առջեն կբացովի : Մեր իրեն կմադրեմք
ուրիշ այսպիսի շատ մը յաջողութիւններ , որ քէ իրեն
են քէ Հայոց ազգին փառացը կծառային : Կիֆափա-
զիմք որ Տ. Զայեան հանապագորդէ իւր Երկասիրու-
թեամբը պատուել զՀայաստան , որ մեծ պէտք ունի
իւր որդուոցն լիշտակութեանն եւ օգնութեանը :

Այս առաջին յաջողութիւնը սկիզբ մը րոդ ըլլայ նորանոր յաջողութեանց . Եւ մանաւանդ գեղեցիկ գրզիո. մը մեր համազգի ուսանողաց, տեսնելով ակն յանդիման քէ ինչէք կրօայ ընել յարատեւութիւնը երբ եռանդուն շանից նետ աշակցուի: Մարդկութիւնը ու սուլաւ, շահ կընէ այսու. Եւ մեր Հայրենիքն իմաս-

ԵՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԿՑՈՒՄ

- Զ. Մկրտիք Գ. Սուլօթեան .
Ա. Գրիգոր Զափեան ,
Ա. Աբրահամ Խաչերեան ,
Թ. Յովհաննես Աբրահամեան .
Հ. Կարապետ Մարտիրոսեան .
Ա. Մելքոն Յովհակիմեան :

Դրած պատկերնիս Նիկոլովիդիոյ ծովահայեաց գեղեցիկ տէսքն է: Ուրիշ անզամ միտր ունիմք մանրամասն տեղեկութիւն տալ՝ թէ Նիկոլովիդիոյ եւ թէ ջրջակայ հայաբնակ եւ բազմարիւ զիւղօրեից վրայ, որոց մեջ նշանառը են Աստրազար, Պանչէմիկ եւ այլն, եւ մանրաման Արմար, իսր նուշակառը վանիլրն :

M. LE DOCTEUR TCHAYAN.

Un de nos jeunes compatriotes qui étudient à Paris, vient de remporter un succès dont la nouvelle ne manquera pas d'être agréable à nos lecteurs. M. Tchayan a été reçu docteur en médecine à la Faculté de Paris, le 24 de ce mois-ci. Sa thèse, qui lui a valu les éloges du jury d'examen, justifiait un semblable résultat; elle était, en effet, le résumé de recherches longues et nombreuses sur les rhumatismes articulaires. M. Tchayan, en indiquant une nouvelle méthode curative, montre tout ce qu'il y a de défectueux, de dangereux même dans les traitements suivis jusqu'à ce jour pour cette affection.

C'est là un commencement de bonne augure pour la carrière brillante et longue, ouverte maintenant à notre jeune docteur. Nous lui souhaitons beaucoup de succès semblables, qui serviront à la fois à sa propre gloire et à celle de la nation arménienne. Que M. Tehayan continue par ses travaux à honorer un pays qui a un si grand besoin du souvenir et du soutien de ses enfants.

Que ce premier succès ne soit que le prélude de beaucoup d'autres; qu'il excite surtout l'émulation parmi nos compatriotes et les encourage en leur montrant tout ce que peut la persévérance unie au travail. L'humanité y gagnera en bien-être et l'Arménie, en profitant de cet avantage commun, recueillera une part

Յանորի՝ անկից ելած անձինք ու փառքը պիտի ժողովէ որ մեր ազգին քէ հաճոյական պիտի լինին եւ քէ օպտակար խվայես :

Այս անտիսը այնչափ առելի բաղցը է մեզ հաղորդել մեր ընթերցողաց, որքափ որ դատն եղեւ մեզ գոյցն մանու այն միք Երիտասարդին՝ որոյ սովորիս յաղրանակին շատ առեն չեն որ ուրախակից եւ խրախուսից կըլլալինք : Տ. Յ. Արգումանեան իւր ծաղիկ հասակին մեջ կյափշուակուի իմամազգեացս եւ յայն արուեստէ՝ զոր արդէն սկսեր եր իվաք արկանէլ ձարտարութեամբ : Այս անակնեալ կորսուեան պատճառեալ ցաւոցը մեջ գեր միսիրարուինք տէսնելով որ նոյն ասսպարիզին մեջ ուրիշ բաջազոտի պարմանիք իրենց նախորդացք Երկասիրութեանցն ու փառացը մասնակից ըլլալու կաշխատին այժմ եռանդեամբ, որոց եւ յաղրանակը անշուշտ եմք որ բնդունին :

d'hommes et de triomphe aussi agréable à ses habitants qu'utile à leur bonheur.

Nous communiquons cette nouvelle à nos lecteurs avec un empressement d'autant plus grand que nous avons appris en même temps la mort d'un jeune homme, dont nous avions naguère applaudi et encouragé les premiers pas dans la même carrière. M. J. Arzoumanian vient d'être enlevé à la fleur de l'âge à ses compatriotes et à l'art qu'il exerçait déjà si habilement. Au milieu des vifs regrets que nous cause une perte si imprévue, félicitons-nous du moins de voir de nouveaux lutteurs se présenter dans l'arène pleins de l'ardeur qui animait leurs devanciers et tout prêts à les remplacer dans leurs travaux et dans leurs triomphes.

ՀԱՅԿԱԳՈՒՅՔԻ ՊՐԵՍՈՎԻ

ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՀ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ԴՐԱԳԻՄ

Թագմարդիւն եւ Անձկալի Հօրդ եւ Գերյարգոյ Վարդապետի Ամբ-
րուսայ ողջոյն մնածառաօֆ եւ համբոյր սրբոյ ազոյ .

Վերջին զքած նամակաւ խմացուցելը էի սրբութեանդ Զերում
որ ամցելոյ օգոստոսի 24ին (6 սեպ. ըստ լատին.) Պաքովու
մեր ազգային նորաշևն նեկենցելոյ մնձանանդու օծումը պիտի
կատարուեր, ինչպես որ եղաւ խէկ, և միանգամայն խոսացելը
էի որ երեք Աստվածած ինձ այ լազողէ այն սրբոյ հանդիսին ներ-
կայ գտնուելու անոր եւ նեկենցելոյն ստորապուրինն ընեմ և
սրբութեան Տերութ լին Մատաց Ազգանոյն մշկ տպել հնդզե-
լու մտօք : Սրբ խնդիրեամբ կյալտնեմ 2եզ որ քարեափա-
տարք փափաքած քառձնիքն հասա իմիսանին դոյլ ննոցա
իմ և ընդ Հօրենորօր իմում : Բայց զանազան անակնեալ պա-
րապաներ պատճառ եղեն ինձ որ Տեր սրբութեանը ըրած խոս-
տումն քիչ մը ուշ կատարել հարկեցաւ :

Օծման համար որոշած օրեն շաբաթ առաջ հրատիքանաց տպակալ տամսակինքը խրկուեցան Պաքբուլու Հայոց հասարակութեան կողման որոր Մայուսարքնակ գիտաւոր ազգայնոց մերոց, որպէս ինչ ու որ դիքորքին և փափաք ունենայ այն սուրբ հանգակ տեսնենու կարծնայ ժամանակին նազր գտանել: Արդ հարի չէ բայ թէ ողբափ մեծ եղան հոն գրեք յանկաք ժողոված մեր Հայոցի բազմութեան թիւք, որ ամեներն անհամար արք և կանայք, ծերք և տղայք միջազգայէն և պատրինին բարեկապատճեն ունալուր մի խուռան ընդառնի գկա այս նորանիմն և ցիկլակալն առանածու ծրբութիւն իրքեած առանձիւ ունակութիւն ունակութիւն ունակութիւն ունակութիւն այսպիսի միանամասն բազմութիւն հայացի ժողովրդեան (որ բնականապէս իմերա խրաբանեիր ունակութիւն առանաւոր պահեցութիւն մը կրներ, և ամեն մեկ զայտ ուրաքանչիւն մը կզայր առանց պատճեն հասութիւնու): Ըկր երեւած կրամ այնպիսի սկր աստուածապաշտութեան, այնպիսի եռանցին ազգակարգական անհամար անհամար անհամար փոյք և ցնծութիւնն զիքքար տեսնելու, մեկմէկու նես ծանօթութիւն բնիւու, հեռաւորց ծանօթութիւններն կամ բարեկամութիւնները նորութիւն, գրեք իմանկութիւնն զատուած բարեկամներու, ուղղուած կամ փախանակ սեպուած և կամ երեք իմ շունած արենակիցներու նես մերսութիւն կամ առաջին անզամ տեսնուելու, և վերապէս անյագ փախարանք մինհանց փխտաղածար այցելութիւն զնալու: Անաօք շաբաթ մի ամրոց միջտ այսպիսի նորդուածք և ըերկրանք հանդիւններ եղեն, անսկա որ օսարականք անսկա կազմանային:

Նախընքաց իրիկունք այսինքն՝ Օգոստոսի 25ին սրբը օձան սկզբնական օրնութիւնները կատարուեցան որ մինչեւ կես զիշեր տևեցին։ Երկրորդ օրն ալ կիրակի, սկսան այս հրաշափառ հանդիսին փառառը եւ մեծաշուք արարողու-

բիւնները, որոց բաց խմեր Հայազգի բարեպաշտ ճաղովընենք ներկայ էին նաև բազում օտարականներ, ինչպես Մալտացինք, Գերմանացինք և մինչեւ տեղան Հրեայք, և զարմանալի էր որ բահանային ժողովրդան մէջ զանձանակա պարտիկու ամանակալը՝ Հրեայք (որոց միայն օտարականներ) տեսնելով որ ուրիշները անոր մէջ ստուկ կծգնն էրթիք եւս կիւռաքային ձգել: Եաւ էն եկած խումբ մի ժողովաւացի ղերասուններ, զայլով եկածեցն շքեղութեանը դրայ եւ տեսնելով որ մինչեւ կատարեալ լրմնաւը վեր, բաւական ճախուց կարօսութիւն պիտի ունենայ ուղեցին իրենք ալ անոր ձեռնուուացը կերպով մը մասնակց ըլլուու: Առաջի օգոստ եկեղեցւոյ խառ մի ձեռացոցին, եւ անտի քաղաք ստակն անոր նուիրեցին, և միան զրամն զրամն քաղեկու մօս խարդախութիւն զըլլուու: Խամար համեզան պատուառոր անձի մը բանձնցին զայս պաշտօնը՝ զոր հաւատարմութեամբ կատարեց :

Բայց Պարովն Սոլուսացոց կողման ամեն զայ ուրիշ տուածի զգաի տառասաձևութիւններ այ տեսնուեցան զես և կեցաւ շնչքը վերցուցած, ինչպէս ուսանք զամար մը զամ նուիրեցին, այլը նիմանքիւթեանը հանոր վերաբերաւ նիսկը դրիցին, զորօնակ քարը կիր, տասած եւ այսի Այսպիսի զործողութիւն մը արդարին զգաի կիրեակ մեց քէ որ Սոլուսացոց մը ազգին քարը (գեր մինչեւ ցայտ) սովորաբար ինչ աքառ նույնը դիտենք :

Կիրակի օրը օճամբ սկսելն առաջ՝ աստուածարեալ Սար-
վա Մրագասկը (որու մրա մասնաւորապէս պիտի խօսինք
բայ տեղայն), ժողովրդեան աստուածապաշտական հուանդա-
առութեան բորբոքելու համար իմաստացից ևս ազդու ատենա-
բանութեամբ մը զանազան գետեցիկ օրինակօր ձշնաբիս
քրիստոնէի մը ամեն պարտաքըր լաւ ևս մը բացարձելն առեք,
կրակից (բայ սովորութեան) որ կրաքանչիմք ոք որոց պատ-
կերները ևս այլ սրբազան անօրներն օծեցու մօտ կնքանայ-
րութեան մասնակից բլլայտ միրով յանձն առնու, ևս միան-
զամայն ամեն մեկը իւր սրախին բխողածին շափ ևս կարողա-
ւուանը համեմատ ստուի աւալու խոստանայն իփառու Աստուծոյ
ևս յօդուս ևկեղեցայ: Ազն բարեպաշտական հրամիանաց
բույր Քրիստոսաւոր մողովուրդը խնդրութեամբ փորացան
մասնակից բլլայտ օրը առանել որը պակսու, որով յօդոր
օճամբ մասնակալը, որ զիքը շարաք մը տեսեց, հազար հնիգ-
նարիւր ոտիկի մօտ մողովիցան, որոյ վասն համազգիխու առ-
հասարակի, շնորհապարա մնալով վերջիշեաւ նորակառուց
տաճարին բույր Քրիստոսաւոր բարեկարացքը՝ իրենց բանկա-
գին ևս երկանաւու կենացը համար ևս պարտիմք մասնա-
ւորապէս մարդան խիեր առաքել:

Բայց այս եկեղեցւոյն շինութիւնը համար անմիջապէս հոգ տանիք է և զրկիք ուղարկ սրբութ նուիրուած ամենն արդին հաւոր անձանց մէկը կրնայ անջուշ Մնջապատիւ և Ագ-